

Projektové noviny

www.7zskolin.cz/ozacich/nascasopis

Číslo 3

7.ročník (2010/2011)

únor 2011

Samostatná příloha časopisu

Z obsahu:

Projektový den „Co už umíme“
Matematická olympiáda
Z výuky ve 2.A, 2.B, 4.A, 4.B

Co se dělo ve školní družině
Co nás čeká
Ze školních sešitů

Co už umíme – napříč školou

V jednotlivých dílnách a skupinách spolupracovali žáci 1. až 5.ročníku a navzájem se naučili spoustu nových a zajímavých věcí a dovedností.

Ani nepoznali, že se učí. Celé dopoledne byla jedna zajímavá hra.

A jak to vypadalo v jednotlivých dílnách?

S paní učitelkou Helenou Hubáčkovou V Kocourkově

V Kocourkově se mi líbilo všechno. Nevěděla jsem co je to Kocourkov, ale teď to vím. Mám nové kamarády, taky jsme malovali obrázek starosty. Myslím, že se mi povedl. Nejvíce se mi líbila pantomima a malování. Den se mi splnil. *Eliška Kuklíková 4.C* - Mě se tady líbilo, že jsem se naučil kreslit a malovat. S paní učitelkou byla legrace. *Jakub Kopáček, 3.A* - Musím říct, že tento den naplnil moje očekávání ve všech směrech. Od malování až po pantomimu. Dozvěděla jsem se, že je tolik přísloví o chytrosti i hlouposti. Poznala jsem nové kamarády. *Denisa Bejčková, 5.A* - Mě se nejvíce líbilo, jak jsme luštili hádanky. Moje požadavky to splnilo. *David Mareš, 5.C* - V Kocourkově se mi moc líbilo. Bylo tu hodně zábavy. *Monika Sotonová, 4.A* - Vše se mi líbilo, ale nejvíce kreslení starosty. Dozvěděl jsem se taky, že existuje kniha o Kocourkově. *Patrik Beneš, 2.A*

S paní učitelkou Hanou Pospíšilovou u Čarodějnic

Dneska jsme byli při projektu ve třídě čarodějnic. Nejvíce se nám líbilo, jak jsme kreslili čarodějnice, protože u toho byla zábava a legrace. Taky jsme vyráběli lexikon a hráli jsme hru na kouzelná slovíčka. Dověděli jsme se, jak žili duchové dřív, hodně jsme počítali a doplňovali jsme slova. Ve všem jsme se dohodli a pomáhali jsme si ve skupině. *Bára, Ladka, Emma, Pája, Klára, Nikolka* - Dnes se nám

líbily úkoly: hlavně popis obrázku čarodějnice, kreslení obrázku. Dověděli jsme se, že mají čarodějnice lexikon. Mladší čarodějnice vybarvovaly obrázek, psaly a vymýšlely úkoly. Všichni jsme si v naší skupině hodně rozuměli. *Kačka, Adéla, Nikola, Martin, Květa* - Dnešek se nám moc líbil. Byla tu legrace, spousta zajímavých úkolů. Nejvíce nás bavilo kreslení čarodějnice a psaní čarovnou tužkou na tabuli. Taky se nám líbila hra, kdy jsme hádali slovíčko do našeho vyprávění. Dobře jsme si práci rozdělili, aby se nikdo nenudil. *Denisa 3krát, Sára, Káťa, Ondra* - Dnes se nám to tu líbilo. Ve skupince jsme se všichni shodli, jen Filip nám moc nepomáhal. Moc se nám úkoly líbily, protože byly zábavné. Nejvíce nás bavilo vyrábět čarodějkou. *Anežka, Eliška, Nikola, Dora, Filip*

Čarodějnice Nosatka

Naše čarodějnice se jmenuje Nosatka, protože má velký nos. Je zlá, ošklivá a nemá ráda děti. Nikdy nevyjde ven bez své kočky, kterou má vždy na rameni. Na hlavě má šátek, nosí šedé šaty a zástěru vzadu zavázanou na mašli. Na zádech má hrb a v jedné ruce košík s otrávenými jablky pro Sněhurku a v druhé hůl, o kterou se opírá. Má srostlé obočí, zkažené zuby, velikou bradu a na jejím velkém nose je jedna velká bradavice. Ráda jí kouzelné ovoce ze své zahrady, ale úplně ze všeho nejraději pojídá zlobivé děti. Posadí je na lopatu a strčí do pece. Nerada létá na koštěti, protože se bojí výšek a tmy.

Nosatka hrozně ráda vyhlíží po vesnicích malé děti, které by později mohla unést a upéct. Je jí 891 čarodějnických let. Jeden čarodějnický rok je sto lidských. Nerada slaví svátky, až na Vánoce, kdy vždy dostane novou kouzelnickou hůlku od své sestry Okuláry, které je 915 čarodějnických let. Ta se jmenuje Okulára, protože má velké oči. Průměrně se čarodějnice dožívá 1000 let. Nosatka a Okulára bydlí v Praze, v ulici Čarovná č. -115. Ale pozor !!!

Pokud byste se tam chtěli dostat, museli byste umět kouzlit, takže tento dům ani nehledejte ☺

Elixíra

Naše čarodějnice je stará a ošklivá. Jmenuje se Elixíra. Vyrábí pořád elixíry. Má kouzelné koště a na něm létá do lesa pro léčivé byliny. Dostala ho k 20. narozeninám. Dále má velký pestrobarevný klobouk s hvězdičkami a podobné šaty. Nosí náušnice a za krkem obrovského pavouka. Každý den chodí sbírat byliny.

Amanda

Naše čarodějnice se jmenuje Amanda. Nejraději jí špagety a děti a nejraději pije lektvary. Má domácí mazlíčky – kočku a hada. Ráda čaruje, chodí do lesa na bylinky a létá na koštěti. Přes rameno nosí hada a někdy kočku. Většinou má na sobě roztrhané šaty a není učesaná. Doma má obrovský nepořádek. Zuby si nečistí, ale je zábavná a legrační. Někdy ale bývá i zlá.

S paní učitelkou Zuzanou Literovou a Marií Veverkovou při Praktickém počítání

Projektový den byl hezký. Nejdříve jsme se rozdělili do skupin. Naše skupina se jmenovala Kungfu panda v kalhotách. Pak jsme šli do tělocvičny. Tam jsme plnili úkoly. Jmenovali se Dlouhý čouhej, Žába v letu, Klokan v šoku a Valibuk. Dlouhý čouhej bylo to, že jsme si celá skupina lehla a změřila nás jiná skupina. Žába v letu bylo to, že jsme museli skočit a změřili nám náš výkon. Klokan v šoku bylo skákání přes švihadlo jednu minutu. Valibuk - házeli jsme těžkým míčem. Těžší bylo porovnávat výkony jednotlivých skupin a nakonec odhady. Moc se mi to líbilo. *Adam Beneš 4.C*

Dnešní den se mi moc líbil. Nejvíce se mi líbila disciplína Klokan v šoku. Překonal jsem svůj rekord, švihadlo jsem přeskočil 38krát. Ve skupině jsme se nehádali. Také se mi líbilo, jak jsme dělali projekt. Z tohoto dne jsem si odnesl mnoho zážitků. *Kryštof Kolovecký 😊*

Začátek byl pro mne horší. Měl jsem být na Planetě mimozemšťanů. Ale nakonec to bylo lepší, protože jsem šel na Počítání s pohybem. Bylo to supové. Moc se mi to líbilo!!!! *J.Hermann, 4.B*

Projektový den byl plný radosti ve škole. Dělali jsme spousty zajímavých a zábavných věcí. *Skupina Tři ovály a nemám dech*

Projektový den se nám moc líbil, protože jsme sportovali a zároveň počítali. Nejvíce se naší skupině líbila Žába v letu. *Skupina 5 šimpanzů ve vodě*

S panem učitelem Radkem Holovským na Planetě s mimozemšťany

Dnešní den byl prima. Nejvíce se mi líbilo určování našich přezdivek jako mimozemšťanů. Moje byla Hypi Casillas. *Hruška Adam 5.A* - Dnes se mi líbilo jak jsme kreslili erby naší planety mimozemšťanů a jak jsme vymýšleli svá jména. Jmenoval jsem se Homer Simpson. Také jsme psali o planetách. Já jsem psal o Zemi. *Hejduk Michal 4.C* - Nejvíce se mi líbilo, jak jsme si mohli vymyslet svoje jméno pro mimozemšťana a vytvořit si svůj erb. Není nic, co by se mi nelíbilo. Tento den byl dokonalý. *Hauser Tomáš 5.B* - Nejvíce se mi líbilo malování ufonů a matematika s mimozemšťanem. *Keclová Andrea 2.A* - Byla jsem v dílně Planeta mimozemšťanů. Byli jsme ve skupinkách. Byla jsem v té skupině jediná holka. Každý si vymyslel svoje mimozemšťanské jméno. Byla jsem Ricinka. Kreslili jsme mimozemšťany a dověděli se něco o planetách. *Raková Vanda 3.A* - Mě se líbilo jak jsme počítali s mimozemšťanem, dávali jsme si nová jména a já se jmenovala Ufinka. Naučila jsem se planety. Chtěla bych se příště převléknout za mimozemšťana. *Červinková Lucie 3.A*

S paní učitelkou Evou Konvalinkovou ve Městě snů

Cílem projektu byl rozvoj poznání, tvořivosti a fantazie. Seznámili jsme se s plánem města, jeho souřadnicemi. Učili jsme se funkce města s důrazem na ekologickou problematiku. Ve skupinách jsme plnili zajímavé úkoly.

Například „Popletené sny“. Takové popletené sny byly ukryty v naší třídě. Našli jsme je na lístečcích, které vypadaly jako obláček. Kdo sen našel, mohl ho ve skupině vyřešit, neboť to byly matematické a logické příklady. Také jsme sny vymýšleli. Každá skupina dostala lístek s napsanými slovy. Na tato slova žáci vymysleli společně krátký sen - vyprávění, které mělo děj, ale všechno tam bylo postavené na hlavu, stejně jako ve skutečných snech.

Promítali jsme si zajímavá města z celého světa a promýšleli jsme, co bychom využili ke spokojenému životu, co se nám líbí a co nám vadí. Snažili jsme se vytvořit ve skupinách plán města budoucnosti. Nakonec jsme si předvedli své práce a hodnotili návrhy.

Ohlasy dětí: *Radek Rosický 5.A* - Mně se pracovalo dobře. Nejlepší bylo psaní úkolů a promítání obrázků o Dubaji. Všechno bylo super. *Eduard Pokorný 3.B* - Líbilo se mi, jak jsme kreslili město snů. Ze všech domů se mi nejvíc povedlo divadlo s otvírací střechou a dva mrakodrapy s dětským hřištěm. *Nikola Volencová 5.C* - Mně se líbilo všechno, ale asi nejvíc kreslení města snů. Také jsem si zde našla spoustu kamarádů. Byl to zajímavý projekt, proto jsem si ho vybrala. *Ondřej Tittel 5.B* - Vše se mi zdálo pěkně připravené. Nejvíce se mi líbil obrázek Dubaje. Ještě mě moc zaujal největší hotel na světě. Byly tam také otáčivé domy, ve kterých bych chtěl bydlet. Bylo to pěkné. *David Žiško 1.C* - Mě se líbilo hledání mráčků a malování.

Máme rádi zvířata s paní učitelkou Lenkou Šmahelovou

Dne 2.2.2011 se konal projektový den. Naše skupina byla ve složení Denisa Bidlová z 1.A, Nikola Husáková z 2.B, Lucka Husová z 3.A, Veronika Nováková ze 4. C a Tereza Zachová z 5.B. První hodinu jsme se představovali a volili kapitána – mluvčího, a určovali zvířátka na interaktivní tabuli. Koncem první hodiny jsme začali pracovat na plakátě. Každá skupina si vylosovala určité téma. My jsme si vylosovali cizokrajná zvířata žijící ve vodě. Malovali a vystříhovali jsme obrázky zvířat, ke

kterým jsme poté doplnili prostředí, ve kterém žijí. A jedno zvíře jsme konkrétně popsali. Na závěr čtvrté hodiny jsme si naše plakáty odprezentovali. Myslím, že se nám projektový den moc povedl, a že jsme si ho všichni užili. *Tereza Zachová* - My jsme si vybrali „Máme rádi zvířata“. Ve skupině nás bylo pět: *Vilém Pospíšil 4.A*, *Adam Růžička 5A*, *Kateřina Knytllová 1.B*, *Zuzana Vladyková 2.A* a *Barbora Hukalová 3.B*. První hodinu jsem se představovali, druhou jsme si losovali témata a dělali si plakáty, které jsme poté prezentovali. My jsme si vylosovali domácí zvířata. Něco jsme vystříhali z časopisů a něco namalovali, pracovali jsme všichni výborně. Líbilo se nám to všem. Příště bychom si tento projekt vybrali také. Už se na něj moc těšíme. *Vilém Pospíšil 4.A*

Byli jsme na projektovém dnu v dílně Máme rádi zvířata. Jako první jsme používali interaktivní tabuli. Na ní jsme určovali zvířata podle zvuků a také jsme přiřazovali jejich názvy. Potom jsme se ostatním dětem představili. Pracovali jsme ve skupinách na tvorbě plakátu podle vylosovaných témat. Pak jsme si své výtvary představili. Ve skupině byli: *Michal Král*, *Lukáš Nykl*, *Pavel Novák*, *Aneta Habichová* a *Kateřina Janovská*. Zpracovali jsme téma cizokrajná zvířata žijící na souši. *Kateřina Janovská*, *Michal Král*

Práce dětí této dílny jsou na nástěnce ve 2.poschodí 1.pavilónu. Prohlížejte – určitě se dozvíte něco, co jste ještě nevěděli.

Hrátky se zvířátky s paní učitelkou Lenkou Ryšánkovou

Protože mám ráda zvířátka, zapsala jsem se do dílny Hrátky se zvířátky. Byla jsem ve skupince s Ondrou Tichým z 1.A, s Karolínou Tvrdou z 2.B, Aničkou Koišovou z 3.A a s Kristýnou Havelkovou ze 4.A. Paní učitelka si pro každou skupinku připravila jinou hádanku. My jsme zvířátko uhodli, poznali jsme, že to je veverka. Malé děti nakreslily obrázek a my starší jsme vymyslely básničku. Ondrovi Tichému se líbilo modelování zvířátek, Karolíně Tvrdé se líbilo vyrábění ježečka. Kristýnka Havelková ráda luští hádanky a s chutí vystříhla a nalepila ježečka. Moc se jí povedl. I mně se líbilo vyrábění zvířátek, podařil se mi krásný barevný motýl. **Byl to hezký den ☺**

Básnička o veverce

Veverka je uličnice,
háží šišky na hlavu.
Kdo jí chytne, ať se třese,
šišky hodí na hlavu.

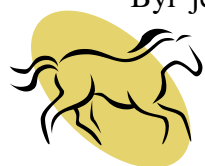
Houby sbírá na potravu,
dává si je do spíže,
nikdo na ně nemůže.

V dalším úkolu jsme si měli vzpomenout na živočichy, které se učíme ve vyjmenovaných slovech. Našli jsme je všechny a na některé z nich jsme vymysleli pohádku. Můžete si ji přečíst. **O nespokojených zvířátkách**

Byli jednou čtyři kamarádi a měli se rádi. Byla to podivná parta - sysel, kobyla, netopýr a vydra. Jednou si zvířátka řekla, že půjdou do světa, protože už je to doma nebaví. Sysel Tomáš dal povel a vyrazili. A jak tak dlouho šli, dostali hlad a rozbolely je nohy. A tak kobyla řekla: „Nasedněte si na mně a pojedeme do nejbližšího statku“. A jak kobyla Lucie řekla, tak udělali. Zanedlouho došli na statek. Statkář je uviděl a řekl: „Vy ale musíte mít hlad, já vám dám najíst i napít“. Jak hospodář řekl, tak udělal. Dal jim seno a vodu, a když se zvířátka najedla, tvrdě usnula. Statkář si řekl, že si je nechá a bude se o ně starat. A když se zvířátka vzbudila, tak měla před sebou zase seno, zrní a vodu. Opět se nasytila a šla si na zahrádku hrát. Sysel najednou řekl: „Vždyť jsme ušli tak dlouhou cestu a teď jsme tady a užíváme si. To je bezva!“ Jak to sysel řekl, všechna zvířátka si to uvědomila a na statku zůstala. *Zapsala Zuzka Dostálová ze 4.B*

Dnešní den se mi moc líbil. Nejvíc mě bavilo vyrábění ježečka a luštění křížovek a hádanek. Ve skupince jsme si všichni pomáhali a bylo fajn, že nás nikdo nezlobil. *Anička Koišová, 3.A* Nejvíc se mi líbilo, jak jsme vymýšleli pohádku o zvířátkách. Bavilo mě vyrábění motýla, moc se mi povedl. *Natálie Rejhonová, 3.B* Ve středu 2. února byl projektový den. Vybrala jsem si dílnu Hrátky se zvířátky. Dnes se mi líbilo, že jsme vyráběli zvířátka. Mě se povedl motýl. Potkala jsem se s novými kamarády, ve skupince jsem pracovala s Natálkou ze 3.B, Míšou ze 3.A, Kát'ou z 1.B a s Matějem ze 2.A. Také se mi líbilo psát pohádku. Ze všech živočichů, které jsou ve vyjmenovaných slovech, jsme si vybrali kobylu, sýkorku a vydru a společně jsme vymysleli pohádku **O kobyle**.

Byl jeden statek a v tom statku žila kobyla. Jednoho dne se rozhodla, že uteče, protože chtěla poznat, jaké to je žít venku volně v přírodě. Přeskočila plot a utíkala co mohla, až doběhla k velkému stromu a tam potkala sýkorku. Řekla jí: „Ahoj sýkorko, mám hroznou žízeň, pomohla bys mi najít vodu?“ Sýkorka zašvitořila: „Poběž za mnou, dovedu tě k velkému rybníku, je nedaleko“.

Kobyla radostí poskočila a rozběhla se za sýkorkou. U vody byly za chvíli, a když kobylka hltavě pila, najednou z vodní hladiny vystrčila hlava vydra a hned se na ní osopila: „Jak ses mohla opovážít pít z mého rybníka?“ Vystrašená kobyla odpověděla: „Omlouvám se ti vydro, utekla jsem ze statku

a nevím, jak se mám chovat ve volné přírodě.“ Vydra jí odpověděla: „To je vidět, raději se vrac’ domů.“ „Myslím, že máš pravdu,“ řekla kobylka a rozběhla se zpátky na statek.

Krtek

Krtku, krtku, krtku,
neryj moji zahrádku,
nebo ti nepovím pohádku.
I když chtěl slyšet pohádku,
přesto zryl zahrádku.

Zapsala za celou skupinu Zuzana Vítková ze 5.C

Nejvíce se mi dneska líbilo, jak jsme luštili křížovku o zvířátkách a pak jsme je modelovali. Já jsem vymodeloval hlemýžďe a pejska. Taky jsem si při práci uvědomil, že když dáme společně hlavy dohromady, tak se nám všechny úkoly podaří. Spolupracoval jsem s Tadeášem z 1.C, Štěpánkou ze 2.A Tomášem z 5.B a Míšou z 5.C. Vymysleli jsme pohádku, kterou jsme nazvali **Kamarádi**.

Jednoho rána se hlemýžď rozhodl, že navštíví své kamarády. Nejdříve navštívil myšku a už ode dveří na ni volá: „Ahoj myško, chceš si zahrát na schovávanou?“ A myška říká: „A není nás nějak málo?“ „To máš pravdu, tak někoho seženeme,“ odpověděl hlemýžď. Vydali se k potoku pro vydra. Vydra byla celá mokrá a s hrou souhlasila. Hlemýžďovi se zdálo, že je jich pořád málo. Vzpomněl si na sysla. Našli ho na poli a ptali se ho: „Chceš si s námi zahrát na schovávanou?“ „Jasně, že chci,“ odpověděl sysel. „Tak už bychom mohli začít, na hru je nás dost,“ rozhodl hlemýžď.

Sysel

Sysel žije na poli,
obilíčko syslí.
Schovává si zásoby
na horší časy. *Zapsal Tomáš Humpolák ze 3.B*

Nejvíce se mi líbilo, jak jsme modelovali zvířátka. Já jsem vymodeloval želvu. Ve skupince se mi dobře pracovalo, protože mě bavily úkoly a děti mi pomáhaly. *Tadeáš Güttner, 1.C*

S paní učitelkou Vlastou Horovou při hledání Ztraceného psa

V dílně s názvem Ztratil se pes nás přivítala paní učitelka a její plyšák Alík, který měl kamaráda Ferdu a ten se mu ztratil. Po krátkém seznámení s ostatními žáky, jsme si vyprávěli, jaká máme doma zvířata. Jestli se nám nějaké ztratilo. Slíbili jsme si, že se pokusíme našeho Ferdu nalézt.

Rozdělili jsme se na skupiny: **Baryk**: Míša, Viki, Viki, Lukáš a Michal, **Čivava**: Eliška, Jan, Vojta, Luďa a Nela, **Bobíci**: Denisa, Lenka, Filip, Jára a Annička, **Vlčáci**: Veronika, Ondřej, Tomáš, Kristýna a Linda. Zjistili jsme, že se doma staráme o 32 psích mazlíčků a nejvíc z nás jich má Tomáš (7). Vypočítali jsme, kolik takový pejsánek páníčky stojí korun za rok. Hlavním úkolem naší skupiny bylo naučit se, jak nalézt ztraceného psa. Zkoušeli jsme telefonovat na Městskou policii, do psího útulku a podali jsme též inzerát, kde nálezce odměna nemine. V atlasech jsme vyhledávali rasy psů a názvy jsme přiřazovali k obrázkům. Společně jsme vypracovali a body ohodnotili pracovní list PSI. Řekli jsme si, proč je pes nejlepší přítel člověka. Nakonec jsme hledali v mapě cestu do psího útulku, kde na nás již Ferda čekal. Ve třídě ho první našla Denisa. Nejvíce se mi líbila Housenka, kdy jsme měli vypátrat, jaký název si dala další skupinka ve třídě. Všichni jsme úkol splnili. *Vojtěch Jirků* - Ráda jsem si zazpívala písničku Hodné štěně. Je smutná, ale měla dobrý konec. Naučila jsem se poznávat nové rasy psů. *Michaela Gavorová* - Nejvíce se mi líbilo vyhledávání ras psů v atlase a na internetu, některá

plemena jsem vůbec neznal. *Jaromír Líska* - Nejvíce se mi líbilo, jak jsme počítali, kolik nás takový 4nohý kamarád stojí korun za rok. Dozvěděl jsem se také, že jeden rok pro člověka je asi 7 roků pro pejska. Byl jsem rád, že jsem pracoval v tomto projektu. *Ondřej Neustadt* - Anička Bossová a Lenka Černá měli největší radost, že Alík našel svého kamaráda. O největší zkušenosti s výchovou svého labradora Máši se s námi dělil Honzík Řehák a rád si také zazpíval. Velmi rychle cestu do psího útulku v mapě i v leteckém snímku našli Lukáš Vacek a Michal Žiško. Ochotně poradili i ostatním kamarádům. A co bylo nejdůležitější? Už všichni víme, že je nutné starat se o pejska (nebo jiné zvířátko) každý den. A kdo má chlupáče rád jako my, měl by před koupí zvážit, zda není lepší, mít doma na mazlení plyšáka.

Štěně, štěně, štěňátko,
mám ho jenom nakrátko.
Je celé chlupaté,
není vůbec strakaté.

Zato tlapky hnědé,
černobílé, bledé.
Ty jsou celé krásné,
strašně strakaté. *Patrik Beneš, 2.A*

S paní učitelkou Věrou Motákovou Za poznáním s pohádkou

Z této dílny nemáme žádné zprávy. Poznávání v pohádkách bylo určitě zajímavé a poučné. Možná, že se tam dětem líbilo tolik, že v pohádce zůstaly. Snad příště se s námi o své zážitky podělí. Budeme se těšit. Vzkaz pro všechny z této dílny: Dejte nám o sobě vědět. I my chceme vědět, co se dělo v pohádce.

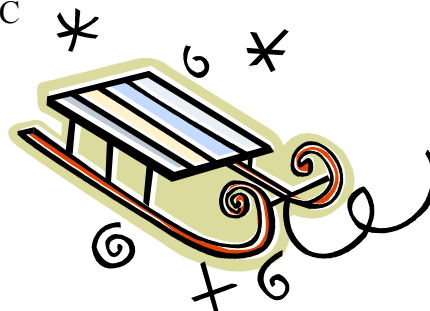

S paní učitelkou Miloslavou Cindrovou v Začarovaných knihách

Knihy jsme dokázali správně zařadit. Moc se nám líbilo, že jsme slyšeli spoustu ukázek. Bylo zábavné hádat ilustrátory knížek. S dokončením pohádky a vymýšlením jejího názvu jsme se docela potrápili. Naši nejmladší spolužáci z prvních tříd mezitím dokončovanou pohádku zdařile ilustrovali. Poslední úkol, vytvoření básně o zimě, jsme většinou pojali s humorem. Všechny pracovní listy jsme umístili do výkladních skříní našich knihkupectví. Nejzdařilejší báseň: **Zima** - Lukáš Spal 5.C

Bude zima,
bude mráz.
Kam si děti
půjdeme hrát?
Na kopec, na saně,
budem křičet,
budem se smát.
Na saních si budem hrát.

Nejvíce se mi líbilo dotváření příběhu, že jsme si pomáhali a radili. Ilustrátoři mě nejvíce zaujali, vytváření konečného plakátu mě bavilo, vymýšlení básní bylo zábavné, kreslení bylo prima. *Všichni z dílny*

S paní učitelkou Naděždou Tomsovou na ostrově Jako Robinson

V dílně se děti dozvěděly, kdo byl Robinson a jaký byl jeho život. Jaký byl chlapec a po čem toužil. Jak přežil na ostrově a co všechno se musel naučit. Spolu s Robinsonem pomocí smyslů rozeznávaly druhy ovoce, kreslily mapku ostrova, orientovaly se na ní, zakreslovaly různá nebezpečí, zvířata. Připomenuly si, jak je důležitá voda a oheň.

Pracovaly se zaujetím, vyzkoušely si i jiné metody, jako např. housenku či volné psaní.

Hodnocení dětí: Nejvíce se nám líbilo ochutnávání ovoce a kreslení ostrova. Ve skupině se nám vše líbilo, všichni jsme spolupracovali. Naučili jsme se, jak rozdělat oheň. Také se nám líbilo ochutnávání ovoce. Dnešní den se nám moc líbil. Dozvěděli jsme se tu dost informací. Nejvíce se nám líbilo kreslení ostrova.

Ze školních sešitů – zimní sportovní potřeby

Lyže

Moje lyže jsou kratší než já a mají oválnou špičku. Barvu mají zelenou, růžovou a černou. Jsou půjčeny z půjčovny. Velikost přeskáčů mám 40. Lyže jsou vyrobeny ze dřeva a z umělé hmoty. Umělou hmotu mají na špičkách a na skluznici zespoda. Nejdůležitější je na mojí lyži vázání. Nejčastěji je používají lyžaři, kteří sjíždějí svahy. Pro mě a pro ostatní slouží k zábavě, pro sportovce k závodění. *Kateřina Puczková, 4.A*

Moje lyže jsou carvingového typu. To znamená, že jsou směrem ke středu vykrojené a na koncích jsou širší. Vykrojené lyže se liší podle jejich využití (slalom, sjezd, obří slalom). Moje lyže jsou značky Rossignol a jsou univerzální pro mírně pokročilé lyžaře. Jejich délka je 140 cm a rozměry 111/67/97. První číslo udává šířku lyže na špičce, druhé uprostřed, třetí na patce. Jejich barva je oranžová, bílá a černá. Jsou vyrobeny z plastu, mají umělou skluznici a ostré kovové hrany. Na lyži je nejdůležitější bezpečnostní vázání, které nám umožňuje, když spadneme, aby se lyže vypnula a my jsme si nic nezlomili. Součástí vázání je brzda, která při spadnutí zastaví lyži, aby nikam neujela. Na lyžích mohou jezdit všichni lidé od malých dětí až po nejlepší závodníky, jako jsou Šárka Záhrobská nebo Ondřej Bank. Lyže mi umožňují, abych si mohl zaspportovat, nadýchat se čerstvého vzduchu a pobývat na horách, které mám rád. Na lyžích se dostaneme na místa, kam jindy nemůžeme, protože tam nevedou žádné cesty. *Michal Vlček, 4.A*

Brusle má tvar boty s nožem zespodu. Je barvy bílé, velikost má 38 – 40. Jsou vyrobeny z kůže, z oceli a podrážka je z pevné umělé hmoty. Nejdůležitější jsou tkaničky, které zpevní nohu a pořádně nabroušené nože na dobré ježdění. Používají je nejvíce krasobruslaři, ale mohou je používat děti a dospělí. Užitečné jsou ke krasobruslení, k sportovnímu vyžití a k volné zábavě. *Alexandra Pavlíková, 4.A*

Sáňky

Moje sáňky mají tvar jako obdélník. Barva je červená a černá na brzdách. Sáňky jsou velké asi metr a široké asi 50 cm.

Jsou vyrobené z umělé hmoty. Na sáňkách jsou nejdůležitější brzdy. Sáňky používám já a moje sestra k ježdění s kopce. Pro naši rodinu jsou užitečné, protože si na nich užijeme spoustu zábavy. *Jan Marek, 4.A*

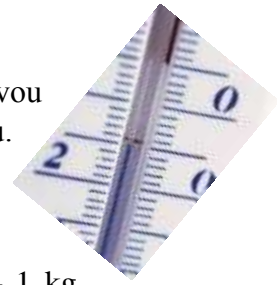

Boby

Moje boby mají obdélníkový tvar. Jsou modré, dlouhé a široké. Na přední straně je uchycen provázek, aby se boby snadněji tahaly do kopce. Jsou vyrobeny z plastu, který je uzpůsoben pro dětské zimní radovánky. Plast musí být odolný vůči zimě a případným nárazům. Na bobech je nejdůležitější dobrá brzda a musí být pevné, jinak by se ve velkém kopci mohly ulomit. Brzdy slouží nejen k zabrzdění, ale také ke správnému určení směru během jízdy s kopce dolů. Boby se používají hlavně v zimě, když napadne sníh. Nejvíce je mají rády děti, které na nich sjíždějí malé, ale i větší kopce. Boby jsou skvělé pro zábavu a zahrnutí nudy. *Martin Chlubna, 4.A*

Z vyučování ve 4.B

Teplota Některé nápoje bývají studené, jiné teplé nebo horké. Liší se svou teplotou. Teplotu měříme i u látek plyných – například teplota vzduchu. Přístrojem na měření teploty je teploměr. Každý teploměr má svou stupnici. Stupnice jednotlivých teploměrů se liší podle účelu, pro který jsou využívány.

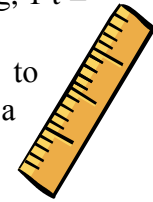

Hmotnost Základní jednotkou hmotnosti je jeden kilogram – 1 kg.

Některé předměty jsou lehčí, vážíme je v gramech. Těžké předměty vážíme v metrických centech (q) a v tunách (t). $1 \text{ kg} = 1\,000\text{g}$, $1 \text{ q} = 100 \text{ kg}$, $1 \text{ t} = 1\,000 \text{ kg}$. K měření hmotnosti používáme různé druhy vah.

Délka Délku měříme různými délkovými měřidly. Jsou to například metr, tesařský skládací metr, školní metr tyčový, pásmo, pravítko a trojúhelník.

Čas Čas se měří v hodinách, minutách a sekundách. Čas měří nástěnné hodiny, sluneční hodiny, stopky a také přesýpací hodiny. Čas se měří také na dny, týdny, měsíce a roky. Toto členění času znázorňuje kalendář.

Zvířata v zimě - z výuky ve 2.ročníku

Zajíc polní žije na velkém území Evropy, především na poli a na okraji lesů. Dorůstá 50 – 70 cm, váží 2,5 – 6,5 kg. Dobře běhá a kličkuje. Protože má přední nohy krátké, je rychlejší při běhu do kopce než dolů. Má dlouhé uši na koncích tmavé. *Vendula Nováková, 2.B*

Liška obecná je nejrozšířenější divoce žijící šelma. Vyskytuje se v Evropě, Severní Americe, Africe. Je lovena i chována pro kožešinu. Je nosičem různých nemocí, hlavně vztekliny. Může se specializovat na vykrádání kurníků a králíkáren. Liška je oblíbenou postavou bajek, kde má roli chytrého a lstivého vítěze. Měří až 140 cm, výšku má až 40 cm a váží 4 – 10 kg, srst je rezavá. Má 42 zubů. Žije v norách v lesích. Živí se masem. Mláďata 3 týdny po narození pijí pouze mateřské mléko. *Viktorie Neradová, 2.B*

Jezevec lesní patří mezi šelmy kunovité. Žije v lesích Evropy a Asie. Vyhrabává dlouhé a hluboké chodby, kde na konci v brlohu přespává část zimy a vrhá mláďata. Měří 80 – 100 cm a váží 10 – 16 kg. Žere podzemní obratlovce, slimáky, žáby a potravu doplňuje lesními plody, kořínky a houbami. Je tedy všežravec a savec. Hlavu má černobílou a tělo šedé. *Soňa Pernicová, 2.B*

Veverka obecná je hlodavec. Žije v lese. Ocas má 14 – 20 cm dlouhý. Ocas jí pomáhá udržovat rovnováhu. Na uších má dlouhé chlupy. V přírodě se dožívá 3 let. Je chráněná!! *Matěj Záboj, 2.A*

Je z čeledi veverkovitých a doroste 19 – 23 cm. Má huňatý ocas, který jí pomáhá udržovat rovnováhu při lezení a skocích na stromech. V Česku se nejčastěji objevuje červená a černá

forma. Dvakrát do roka mění srst. Potravu tvoří semena šišek, houby, oříšky a někdy i ptačí vejce. *Lukáš Pošík, 2.B*

Datel černý se vyskytuje v borových i bukových a smíšených lesích. Má štíhlé černé tělo a protáhlou hranatou hlavu se světlým silným zobákem. Samec má na hlavě červenou čepičku, samice má pouze červený tyl. Živí se drobnými škůdci, brouky nebo larvami. *Lukáš Pošík, 2.B*

Projekt ve 4.A o historii naší země – četli jsme pověst O Čechovi

V Charvátské zemi, kde žil vojvoda Čech a jeho bratr Lech se rozpoutaly krvavé boje. Oba bratři se rozhodli, že svou zemi opustí a půjdou hledat nová sídla. Se svým lidem se vydali na západ přes řeku Odru, Labe a Vltavu. Jelikož už byli po cestě velmi unavení, zastavili se u hory Říp, aby si odpočinuli. Hned zrána vystoupil Čech na horu, odkud viděl úrodnou krajinu. Nadšený pak sešel k lidu a zvěstoval, co viděl. Čech se rozhodl, že se zde usadí. Lid nazval novou vlast po Čechovi. Rozdělili si mezi sebe půdu a začali ji obdělávat. Praotec Čech po třiceti letech zemřel. Jeho tělo spálili s potravou i zbrojí na hranici. Popel pohřbili.

První pololetí školního roku 2010 – 2011 ve školní družině

První akcí letošního školního roku ve školní družině byl v pátek 24. září „**Soptík v akci**“. Hra se konala na školních hřištích. Na návštěvu přišel za dětmi hasič v plné výstroji. Děti si v různých disciplínách vyzkoušely, jak je to těžké povolání. Překonávaly překážky v hasičských botách, slalom běhaly s batohem a přilbou, sílu vyzkoušely v přetahování s lanem a naučily se i přenos raněného. V říkance si společně zopakovaly důležitá telefonní čísla. Kromě jiných her nám i

tato pomohla v požární výchově dětí. Největší překvapení pro všech 85 dětí bylo odhalení hasiče – nakonec se z něj vyklubala paní vychovatelka Moosová.

V pátek 15. října proběhl „**Indiánský den**“. Kvůli nepřízní počasí se musel konat v tělocvičně. Zúčastnilo se ho též 85 dětí, které pracovaly na 3 stanovištích. Zkoušely, jak asi žijí indiánské děti na druhém konci světa. Se zavázanýma očima se musely jako had proplétat mezi překážkami, těžká byla malba poslepu. Již předem si připravovaly totemy a při hře házely lasem, místo kterého jim posloužily obruče. Nakonec si zatančily při rytmech bubnů a zazpívaly indiánskou ukolébavku. Akci připravila paní vychovatelka Miluše Burdová. Ve středu 24. 11. byl ve škole Den otevřených dveří. Tento den máme ve ŠD již po několik let „**Návštěvní den**“, což znamená, že děti postupně navštěvují ostatní oddělení a jiné vychovatelky. U Čtyřlístků si vyzkoušely ovládání různých míčů a míček ve sportech a hrách. U Berušek si zahrály na piráty, kteří zažili dobrodružství, vyzkoušely si obratnost a statečnost. V oddělení Sluníček byl trénink hlasu, poslouchala se hudba a zpívaly se písně. U Motýlků si Děti vyluštily tajenky a hádanky a prozkoušely si svůj ostrovtip. Hry připravily všechny vychovatelky, u kterých si děti vyzkoušely, jak pestře lze prožít odpoledne. Jen paní

vychovatelka Burdová pro nemoc nemohla děti přivítat u Koťátek.

Již celý listopad vychovatelky s dětmi nacvičovaly slova a později i zpěv zimních písní a vánočních koled, které pod vedením Ireny Moosové nachystaly jako překvapení pro své rodiny. „**Vánoční zpívání**“ bylo pěkným poděkováním a dárkem.. Ten rodičům slavnostně předaly při vánočním vystoupení v Synagoze 21. 12. Ze 150 dětí ŠD se zúčastnilo 115 dětí.

Do nového roku připravila první akci paní vychovatelka Martínková. Bylo to v pátek 21.1. a jmenovala se „**Zábavné odpoledne s kuchtíkem**“.

Odpoledne se naše tělocvična přeměnila pomocí kuchyňských a kuchařských pomůcek v jednu velkou kuchyni. Na pánvích se obracely palačinky, roznášelo se jídlo a pití, vyzkoušeli jsme barmanské dovednosti i soutěže obratnosti, které potřebují pro své povolání kuchaři, číšníci, servírky. Hra patřila k jedné z mnoha při výchově dětí k volbě povolání. Na hru se připravilo 80 dětí.

Kromě každodenní činnosti v odděleních připravily vychovatelky ŠD s dětmi výstavu pro veřejnost „**Škola v zimním kabátě**“. Pro mateřské školy a rodiče s předškoláky organizovaly několikrát přehlídku družinových a klubových činností. Nyní již chystáme naplánované příležitostné akce na každý měsíc 2. pololetí.
Za vychovatelky ŠD Hana Růžičková

Matematická olympiáda

Dne 26.1. jsme se já a **Aneta Mertová** od nás ze třídy zúčastnili okresního kola matematické olympiády. Museli jsme se probojovat nejdříve školním kolem, kdy jsme počítali šest příkladů, na které jsme měli klid doma, ale o to byly těžší. Ve středu jsme se vydali do DDM, kde probíhalo okresní kolo. Měli jsme za úkol vyřešit tři úlohy. Na vypracování jsme měli 90 minut. Zahlédl jsem tam spoustu kamarádů z jiných škol. Myslím, že se to všem líbilo a každý by se chtěl umístit co nejlépe. Ze svého výkonu jsem měl dobrý pocit, ale uvidíme 😊. *Adam Růžička, 5.A* (Aneta se umístita na krásném **3.místě** z 39 zúčastněných žáků, pouhé 4 body za vítězem. Já jsem byl 16.) Jinou matematickou soutěží pro děti od 2.ročníku bude v jarních měsících Matematický klokan. Stejně příklady řeší vždy ve stejný den děti v celé naší republice. V minulých letech jsme byli úspěšní řešitelé. A letos? Uvidíme, jak se nám bude dařit.

Ze školních sešitů v 5.C – naši pomocníci elektrospotřebiče

Myčka – Lukáš Balšánek

Je velká asi jako trouba. Má bílou barvu, tvar čtverce. Má 4 tlačítka – 1. na zapnutí, 2. a 3. na zvýšení a snížení teploty, 4. na vypnutí. Uvnitř je celkem prostorná, šedá, má dva šuplíky na sklenice, bednu na příbory a zbytek na talíře, mísy, poklice atd. Zdá se, že její výrobci v AEG (německá firma na výrobu elektrospotřebičů do kuchyně) mysleli hlavně na prostor, desing a snadné ovládání. Ovšem za dobrou cenu. Myčka má jen jednu chybu – plastový držák na dveře, který snadno praskne.

Varná konvice - Nikola Volencová

Naše varná konvice je žlutobílá, značky Philips. Její velikost je na objem 1 litr. Má kuželovitý tvar, tlačítko na vypnutí a zapnutí má barvu bílou. Při zapnutí se rozsvítí kontrolka, automaticky vypíná při dovaření obsahu. Konvice se skládá ze dvou dílů. Vlastní nádoba na vodu a podstavce s přívodem elektrického proudu. Uvnitř konvice je topné těleso na ohřev vody a termostat na kontrolu teploty pro vypnutí. Na konvici je vyznačeno maximální množství vody. Toto množství se nesmí překročit, jinak by hrozilo nebezpečí úrazu el. proudem. Při používání konvice se musí dodržovat pokyny výrobce podle návodu.

Mikrovlnná trouba – Lukáš Píša

Mikrovlnná trouba má tvar obdélníku a bílou barvu. Je asi 30cm široká a 20cm vysoká. Jsou na ní 3 knoflíky. Jeden knoflík je na otevírání, druhý na nastavení výkonu ohřívání, např. nízký, rozmrazování, střední, vyšší a vysoký. Třetí knoflík slouží k nastavení času ohřívání, na výběr máme: 5 min, 10 min, 15 min, 20 min, 25 min, 30 min. Uvnitř mikrovlnné trouby je talíř, který se otáčí na kolečkách. Díky otáčecímu talíři a teplému vzduchu se jídlo ohřeje na požadovanou teplotu. Mikrovlnnou troubu používáme nejen k ohřívání, ale i k rozmrazování a k pečení.

Mikrovlnná trouba – Juraj Čikoš

Naše mikrovlnná trouba má tvar kvádrů a její barva je bílá, má oblé rohy. Je velká (do výšky) 25 cm a široká 45 cm. Mikrovlnná trouba má časovač, kterým se dá nastavit čas, hodiny, také má tlačítko ON-OFF a tlačítko pozastavení. Ve vnitřku trouby je skleněný talíř, který se otáčí, aby se potraviny rovnoměrně zahřály. Vzadu i po stranách je větrání, aby nedošlo k přehřátí. Já ji používám na ohřátí různých jídel, např. pizzy. Je to dobrý elektrospotřebič, když si potřebuji něco ohřát nebo připravit.

Co nás čeká v nejbližší době

Gymnastická přehlídka – na začátku března. Recitační soutěž - v březnu. **Recitační přehlídka** s ukázkami činnosti školního klubu - pro rodiče v dubnu. **Šplhá celý 1.stupeň** – poslední týden v březnu.

Plaveme s EU – začátkem dubna - Blíží se další ročník plavecké štafety. Dali jsme si za úkol, že letos překonáme náš rekord 23:27,48. Každý z vás však pro lepší výsledek musí něco udělat plavat, plavat,...a trénovat. Nechte si změřit od svých rodičů, sourozenců nebo kamarádů čas na 25 m /1bazén/ a zlepšujte se!!!! V polovině března pošlu přihlášku do štafety a každý zapíše svůj nejlepší dosažený čas. Snažte se a překonávejte sami sebe.

M. Veverková

Pokračování **matematické soutěže Taktik-seminář** – podle termínů na www.taktik-seminar.cz . Po dvou kolech je trojice řešitelů **Lukáš Mareš, Vilém Pospíšil, Michal Král** na **1.místě**. Blahopřejeme a držíme palce k celkovému vítězství!!!